

Kar Tanesi Koleksiyoncusu

Yavuz DEMİRKIRAN

Kar Tanesi Koleksiyoncusu

Yavuz DEMİRKİRAN

Sıcacık bir dağ köyünde, bütün kış boyunca kar usulca yağdı. Sıcak açık kahverengi tenli ve ön dişlerinin arasında küçük bir aralık olan meraklı kız Nora, kar tanelerinin süzülüşünü izlemeyi çok severdi. Ahşap düğmeli kırmızı kapitone montunu ve hardal sarısı eldivenlerini giyerdi. Boynunda, bir ipe asılı büyükbabasının pirinç büyütecini dururdu; her an yakından bakmaya hazırdı.

Nora'nın büyükbabası Elias uzun boylu, hafifçe kambur duran, gür beyaz sakallı ve kırış kırış gri-mavi gözlü bir adamdı. Büyütecî ona vermiş ve bir kar tanesini nasıl tutacağını öğretmişti. 'Her kar tanesi küçük bir harikadır,' derdi; tel çerçeveli gözlükleri parıldardı. Nora saatlerce verandada oturur, eldivenine konan kar tanelerini yakalayıp narin şekillerine bakardı.

Ayazlı bir sabah Nora büyük bir kar tanesi yakaladı ve büyütecini altına tuttu. Her zamanki dantel gibi desen yerine, gizli bir şifre gibi dizilmiş minik çizgiler ve noktalar gördü. 'Büyükbaba, bak!' diye bağırdı. Büyükbabası büyüteçten baktı ve gülümsedi. 'Ne tuhaf ve ne harika,' dedi. 'Bunu daha önce hiç görmemiştim.' Nora'nın koyu kahverengi gözleri hayretle parladı.

Nora yeşil yn atkısına sarınıp sağlam kahverengi botlarını giydi ve daha çok kar tanesi toplamaya ıktı. Bir kulağı sarkık, tüylü bir terrier melezi olan küçük köpeği Pip, kırmızı tasmaının çıngırağı şıngırdayarak yanında hoplayıp zıpladı. Havayı kokladı ve kısa kuyruğunu salladı. Nora bytci tekrar tekrar kaldırıp eldivenine konan her kar tanesini inceledi.

Kısa süre sonra Nora benzer semboller taşıyan üç kar tanesi daha buldu. Her birinde farklı bir çizgi ve nokta deseni vardı. 'Bu bir mesaj!' diye fısıldadı. Pip havladı ve patisiyle karı eşeledi. Nora sembolleri dikkatlice defterine çizdi. Kar tanelerinin belirli bir sırayla düşüyor gibi göründüğünü, sanki bir iz bıraktıklarını fark etti. İzi takip etmeye karar verdi.

İz, taze ekmek kokusunun havayı ısıttığı köy fırınının önünden geçti. Unla kaplı koyu mavi önlüğüyle fırıncı Bayan Halvorsen kapıda duruyordu. Gümüş topuzu düzgün, parlak ela gözleri ıslık ıslık. 'Ne yapıyorsun bakalım, Nora?' diye sordu. Nora defteri gösterdi. 'Bence kar taneleri bize bir şey söylemeye çalışıyor,' dedi.

Bayan Halvorsen ellerini önlüğüne sildi ve sembollere baktı. 'Büyükannem bir kış şenliğinden bahsederdi,' dedi. 'Çok eskiden, köy müzik ve oyunlarla dolup taşarken yapılmış.' Ahşap kaşığını cebine soktu. 'Ama kimse nasıl başladığını hatırlamıyor.' Nora'nın kalbi hızla çarptı. 'Belki kar taneleri hatırlıyordur!' dedi.

Nora haberi vermek için hemen büyükbabasına koştu. Elias defteri gözlüklerinin ardından inceledi. 'Bu semboller eski şenlik şarkısına benziyor,' dedi. 'Bunu çocukluğumdan beri görmemiştim.' Rafından tozlu bir kitap indirdi ve işaretleri karşılaştırdı. 'Evet, bu o! Kar taneleri bize şarkıyı gösteriyor.' Nora eldivenli elleriyle alkışladı.

Elias ezgiyi Nora'ya öğretti, usulca mırıldandı. 'Şarkı, kışı karşılamak için yapılan bir şenliği anlatıyor,' diye açıkladı. 'Fenerler, bal çörekleri ve meydanda dans vardı.' Nora köyün ışık ve kahkahayla dolduğunu hayal etti. 'Bunu geri getirmeliyiz!' dedi. Pip kuyruğunu salladı ve sanki onaylıyormuş gibi havladı. Herkese anlatmaya karar verdiler.

Nora ve büyükbabası köydeki her evi ziyaret etti. Bazıları çekingendi ama Bayan Halvorsen sıcak gülümsemeleri ve bal çöreği vaatleriyle onları ikna etti. 'Tarifi hatırlıyorum!' dedi, fırınında telaşla dönerek. Nora kar tanesi sembollerini çocuklara gösterdi; onlar da yardım etmeye hevesliydi. Kısa süre sonra bütün köy planlarla çalkalanıyordu.

Şenlik günü geldi. Köy meydanı kâğıt fenerlerle ışıldadı. Bayan Halvorsen altın rengi bal çöreklerini tepsilerle çıkardı; tatlı kokuları soğuk havada süzüldü. Nora ahşap bir kasaya çıkıp herkese eski şarkıyı öğretti. Önce yalnızca birkaç ses eşlik etti ama kısa süre sonra bütün meydan şarkı söylüyordu. Pip mutlulukla daireler çizerek koştu, çingırağı şingırdadı.

Sonra oyunlar başladı. Çocuklar karda yarıştı, Pip onları saklı hazinelere götürdü. Nora büyüteci kaldırıp küçüklere eldivenlerine kar tanesi nasıl yakalayacaklarını gösterdi. 'Yakından bakın,' dedi. 'Ne bulacağınızı asla bilemezsiniz.' Herkes güldü ve tezahürat yaptı; sessiz dağ köyü sıcacık ve canlı hissetti.

Güneş batarken köylüler büyük bir şenlik ateşinin etrafında toplandı. Elias kar tanesi mesajının hikâyesini anlattı ve herkes bu kadar küçük şeylerin onları nasıl bir araya getirdiğine hayran kaldı. 'Doğanın en küçük ayrıntıları büyük sürprizler barındırabilir,' dedi; gri-mavi gözleri kırıştı. Nora etraflarına yağan kar tanelerine baktı ve aralıklı dişleriyle gülümsedi.

O günden sonra kış şenliği köyde yıllık bir gelenek oldu. Nora büyükbabasının büyütecini hep yanında taşıdı, keşfetmeye her an hazırды. Merak ve sabrın harika sırları ortaya çıkarabileceğini öğrendi. Ve yağan her kar tanesi, daha çok sürpriz geleceğine dair bir söz fısıldıyor gibiydi. Köy bir daha asla sessiz kalmadı, kışın hiç.

Nora ve Pip sık sık karlı sokaklarda yürüyüp artık aile gibi hissettikleri komşularına selam verdi. Bayan Halvorsen onlar için hep sıcak bir bal çöreği bulundurdu. Elias verandasından meraklı torununu izledi, onunla gurur duydu. Büyüteç Nora'nın boynunda asılıydı; yeterince yakından bakarsan en küçük kar tanesinin bile büyük sürprizler barındırabileceğinin hatırlatıcısıydı.

Ve böylece o sıcacık dağ köyünde kar her kış usulca yağdı, insanlar onu müzik ve kahkahayla karşıladı. Nora'nın meraklı gözleri herkese harikaların en küçük yerlerde saklandığını göstermişti. Gizli mesajı keşfettiği sabahı ve köyünü bir araya getiren şenliği, her seferinde bir kar tanesiyle hep hatırlayacaktı.